ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Μαΐου 1997 *

Στην υπόθεση C-223/95,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

A. Moksel AG

και

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1) σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón (εισηγητή), C. Gulmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η A. Moksel AG, εκπροσωπουμένη από τον Dietrich Ehle, δικηγόρο Κολωνίας,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπουμένη από τον Ernst Röder, Misterialrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Klaus-Dieter Borchardt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του A. Moksel AG, της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 9ης Ιανουαρίου 1997,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Φεβρουαρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 7ης Ιουνίου 1995, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Ιουνίου 1995, το Finanzgericht Hamburg υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία των

διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ.

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της A. Moksel AG (στο εξής: Moksel) και του Hauptzollamt Hamburg-Jonas σχετικά με τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή για προϊόντα σφαγής βοοειδών.

3 Από το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), προκύπτει ότι, κατά το μέτρο που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή των προϊόντων που αφορά ο κανονισμός βάσει των τιμών των προϊόντων αυτών στη διεθνή αγορά, η διαφορά μεταξύ των τιμών αυτών και των τιμών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή.

4 Σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού 805/68, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 28 Ιουνίου 1968, τον κανονισμό (ΕΟΚ) 885/68, περί θεσπίσεως στον τομέα του βοείου κρέατος των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ύψους αυτών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 108), το άρθρο 6, παράγραφος 1, του οποίου διαλαμβάνει τα εξής:

«Η επιστροφή καταβάλλεται όταν προσκομισθεί η απόδειξη ότι τα προϊόντα:

— έχουν εξαχθεί εκτός της Κοινότητας και

— είναι κοινοτικής καταγωγής, εκτός παρεκκλίσεως που αποφασίζεται δυνάμει του άρθρου 7.»

5 Το άρθρο 7 του κανονισμού 885/68 ορίζει τα εξής:

«Εκτός παρεκκλίσεως, θεσπιζομένης κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68, δεν χορηγείται επιστροφή κατά την εξαγωγή προϊόντων, που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, τα οποία έχουν εισαχθεί από τρίτες χώρες και επανεξάγονται στις τρίτες χώρες.»

6 Η διαδικασία που προβλέπει η διάταξη αυτή είναι η διαδικασία της επιτροπής διαχειρίσεως του βοείου κρέατος.

7 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 3665/87, ο οποίος, κατά την τελευταία αιτιολογική σκέψη, εκδόθηκε σύμφωνα με τις γνώμες όλων των ενδιαφερομένων επιτροπών διαχειρίσεως, «επιστροφή χορηγείται μόνο για προϊόντα που βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης».

8 Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης προβλέπει ότι η κατάργηση των τελωνειακών δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών εφαρμόζεται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών.

9 Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, «θεωρούνται ότι ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών, για τα οποία έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και εισπραχθεί σ' αυτό το κράτος μέλος οι απαιτούμενοι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, και για τα οποία δεν έχουν επιστραφεί ολικώς ή μερικώς αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις.»

10 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι, το 1990, η Moksel εισήγαγε ορισμένο αριθμό βοοειδών προελεύσεως πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας (στο εξής: ΛΔΓ) προκειμένου να σφαγούν κατά τη διαμετακόμισή τους στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και να επανεξαχθούν προς την πρώην ΕΣΣΔ. Επιπλέον, κατά τις παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, οι επιστροφές κατά την εξαγωγή χορηγήθηκαν σύμφωνα με την τότε ισχύουσα στην πρώην ΛΔΓ νομοθεσία.

11 Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τα βοοειδή αυτά καλύπτονταν από χορηγηθείσες στις 23 Απριλίου και στις 15 Μαΐου 1990 άδειες διαμετακομίσεως. Διάφορες τυπωμένες ενδείξεις επί των εντύπων της αδείας υπενθύμιζαν τις προϋποθέσεις διαμετακομίσεως και, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση υπαγωγής των ζώων σε καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως εντός του εν λόγω κράτους μέλους μέχρι την εξαγωγή του κρέατος και των σφαγίων.

12 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι για τα προς εξαγωγή βοοειδή κατατέθηκε τελωνειακή διασάφηση στις τελωνειακές αρχές της πρώην ΛΔΓ με προσκόμιση, μεταξύ άλλων, συμβάσεως εξαγωγής, συνοδευτικού εγγράφου για τις εξαγωγές προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και διεθνούς φορτωτικής. Η αρμόδια τελωνειακή αρχή της πρώην ΛΔΓ προέβη στις αναγκαίες διατυπώσεις κατά την εξαγωγή των ζώων επί παραρτήματος της συμβάσεως εξαγωγής. Όταν τα ζώα εισήχθησαν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά την περίοδο από 24 Μαΐου έως 22 Ιουνίου 1990, προσκομίστηκαν στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, οι οποίες συνέταξαν έγγραφο μεταφοράς, το οποίο επικυρώθηκε από το αρμόδιο κύριο τελωνειακό γραφείο και σφραγίστηκε. Το έγγραφο αυτό συνόδευσε τα βοοειδή από το τελωνειακό γραφείο, το οποίο βρισκόταν στα σύνορα, μέχρι το σφαγείο και παραδόθηκε τελικά στην αρμόδια εσωτερική τελωνειακή αρχή κατά την είσοδο των προϊόντων που προέκυψαν από τη σφαγή σε τελωνειακή αποταμίευση. Μετά τη σφαγή αυτή χορηγήθηκε βεβαίωση πιστοποιούσα ότι τα εμπορεύματα τέθηκαν υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως.

13 Στις 10 Ιανουαρίου 1991 η Moksel διεκπεραίωσε τις διατυπώσεις εξαγωγής των προϊόντων της σφαγής προς την πρώην ΕΣΣΔ και, στις 15 Ιανουαρίου 1991, υπέβαλε στο Hauptzollamt Hamburg-Jonas αίτηση για την καταβολή επιστροφών κατά την εξαγωγή. Κατά τη Moksel, η εγκαθίδρυση της «de facto γεωργικής ενώσεως», την 1η Αυγούστου 1990, ή, τουλάχιστον, η ενοποίηση

της πρώην ΛΔΓ και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που έγινε στις 3 Οκτωβρίου 1990, είχε ως συνέπεια την τροποποίηση του νομικού καθεστώτος των εμπορευμάτων, τα οποία θα έπρεπε εφεξής να θεωρηθούν ως κοινοτικής καταγωγής.

14 Αφού υπέβαλε διοικητική ένσταση άνευ αποτελέσματος, η Moksel άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο ανέστειλε την ενώπιόν του διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87, της 27ης Νοεμβρίου 1987, όπως διορθώθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 1988, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι στις εν λόγω διατάξεις εμπίπτουν επίσης προϊόντα τα οποία εισήχθησαν από την πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά την περίοδο μεταξύ 24 Μαΐου και 22 Ιουνίου 1990, βάσει κατ' εξαίρεση αδείας μεταποιήσεως υπό διαμετακόμιση εμπορευμάτων, και τα οποία εξήχθησαν στις 10 Ιανουαρίου 1991 προς τρίτο κράτος;»

15 Με το ερώτημα αυτό το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν οι επιστροφές κατά την εξαγωγή πρέπει να χορηγηθούν λόγω της εξαγωγής, προς τρίτη χώρα, προϊόντων που προέκυψαν από τη σφαγή βοοειδών τα οποία εισήχθησαν, υπό καθεστώς διαμετακομίσεως, από την πρώην ΛΔΓ στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας λίγο πριν τη γερμανική ενοποίηση. Το πρόβλημα που θίγει το ερώτημα αυτό αφορά το αποτέλεσμα της ενοποιήσεως αυτής για το νομικό καθεστώς, στο κοινοτικό δίκαιο, των εμπορευμάτων αυτών και για τον χαρακτηρισμό ως «εμπορευμάτων καταγωγής κράτους μέλους» ή «εμπορευμάτων ευρισκομένων σε ελεύθερη κυκλοφορία» υπό την έννοια των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 3665/87 σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

16 Κατά τον χρόνο των περιστατικών της κύριας δίκης, για τον καθορισμό της καταγωγής των εμπορευμάτων έπρεπε να εφαρμοστεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) 802/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί του κοινού ορισμού της έννοιας της καταγωγής των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 20). Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής: «Θεωρούνται

ως καταγόμενα από μία χώρα τα εμπορεύματα τα λαμβανόμενα ή παραγόμενα εξ ολοκλήρου στη χώρα αυτή». Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, ως εμπορεύματα λαμβανόμενα ή παραγόμενα εξ ολοκλήρου σε μία χώρα νοούνται «τα ζώντα ζώα τα γεννώμενα και εκτρεφόμενα στη χώρα αυτή».

17 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, κατά τον χρόνο της εισαγωγής τους υπό το καθεστώς διαμετακομίσεως, τα βοοειδή ήσαν καταγωγής πρώην ΛΔΓ, ήτοι τρίτης χώρας σε σχέση προς την Κοινότητα.

18 Εφόσον τα βοοειδή αυτά εισήχθησαν υπό καθεστώς διαμετακομίσεως, δεν τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας, οπότε ήταν εντελώς αδύνατον να αποκτήσουν κοινοτική καταγωγή κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

19 Η Moksel αμφισβητεί εντούτοις ότι τα εισαχθέντα εμπορεύματα καλύπτονταν από τις άδειες διαμετακομίσεως, ισχυριζόμενη, αντιθέτως, ότι η εισαγωγή τους πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του γερμανικού εσωτερικού εμπορίου, χωρίς να έχει διεκπεραιωθεί καμία τελωνειακή διατύπωση.

20 Εντούτοις, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης, το οποίο στηρίζεται σε σαφή διάκριση καθηκόντων μεταξύ εθνικών δικαστηρίων και Δικαστηρίου, το τελευταίο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να αποφαίνεται επί της ερμηνείας ή του κύρους κοινοτικού κειμένου, βάσει πραγματικών περιστατικών που του επισημαίνονται από το εθνικό δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Μαρτίου 1978, 104/77, Oehlschläger, Συλλογή τόμος 1978, σ. 277, σκέψη 4). Εν προκειμένω, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως, διευκρινίζεται στη διάταξη περί παραπομπής ότι οι διατυπώσεις εξαγωγής των προϊόντων από την πρώην ΛΔΓ, όπως επίσης οι διατυπώσεις εισαγωγής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, διεκπεραιώθηκαν υπό το καθεστώς διαμετακομίσεως με υποβολή των εμπορευμάτων σε τελωνειακό έλεγχο (καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως).

21 Η Moksel υποστηρίζει επίσης ότι τα βοοειδή που εισήχθησαν μεταξύ των μηνών Μαΐου και Ιουνίου 1990 από την πρώην ΛΔΓ απέκτησαν κοινοτική καταγωγή λόγω της γερμανικής ενοποιήσεως, ήτοι, το αργότερο, κατά την έναρξη της ισχύος, στις 3 Οκτωβρίου 1990, της Συνθήκης της 31ης Αυγούστου 1990, περί αποκαταστάσεως της γερμανικής ενότητας (*BGBl.* 1990 II, σ. 889).

22 Όπως όμως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 40 των προτάσεών του, το άρθρο 10 της Συνθήκης περί ενοποιήσεως είχε ως αποτέλεσμα να καταστεί η κοινοτική νομοθεσία εφαρμοστέα στο έδαφος της πρώην ΛΔΓ από της προσχωρήσεως της χώρας αυτής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ήτοι από τις 3 Οκτωβρίου 1990. Επομένως, τα εμπορεύματα που ευρίσκονταν σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος της πρώην ΛΔΓ απέκτησαν κοινοτική καταγωγή μόλις από την ημερομηνία αυτή και για το μέλλον, ενώ στα εμπορεύματα που εγκατέλειψαν το έδαφος αυτό προ της ημερομηνίας αυτής δεν ήταν δυνατόν να προσδοθεί αναδρομικά η εν λόγω καταγωγή.

23 Άλλωστε αυτό προκύπτει από το σημείο 3 του υπομνήματος της Επιτροπής της 24ης Οκτωβρίου 1990 προς τις αντιπροσωπείες της επιτροπής διαχειρίσεως «Μηχανισμοί συναλλαγών», κατά το οποίο δεν ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας τα εμπορεύματα της πρώην ΛΔΓ τα οποία, στις 2 Οκτωβρίου 1990, δεν ευρίσκονταν πλέον σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της χώρας αυτής, ιδίως διότι είχαν διεκπεραιωθεί οι τελωνειακές διατυπώσεις για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή από την πρώην ΛΔΓ.

24 Επομένως, τα βοοειδή τα οποία αφορά η διαφορά της κύριας δίκης δεν βρίσκονταν πλέον σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της πρώην ΛΔΓ κατά την ημερομηνία της ενοποιήσεως, εφόσον είχαν εξαχθεί προ της ημερομηνίας αυτής από τη χώρα αυτή, κατόπιν της διεκπεραιώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής στην πρώην ΛΔΓ και της καταβολής από τη χώρα αυτή των επιστροφών κατά την εξαγωγή. Επομένως, δεν κατέστη δυνατόν να μεταβληθεί η καταγωγή τους λόγω της ενοποιήσεως. Άλλωστε, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εισήχθησαν υπό το καθεστώς διαμετακομίσεως και, κατά συνέπεια, δεν απέκτησαν, κατά την ημερομηνία της 3ης Οκτωβρίου 1990, κοινοτική καταγωγή λόγω της παρουσίας τους στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

25 Επομένως, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 3665/87, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης, έχει την έννοια ότι τα προϊόντα σφαγής βοοειδών, τα οποία, πριν από τις 3 Οκτωβρίου 1990, ημερομηνία της γερμανικής ενοποιήσεως, εξήχθησαν από την πρώην ΛΔΓ, κατόπιν της διεκπεραιώσεως στη χώρα αυτή των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής και της καταβολής των επιστροφών κατά την εξαγωγή, και εισήχθησαν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπό καθεστώς διαμετακομίσεως και τελωνειακής αποταμιεύσεως προκειμένου να επανεξαχθούν προς τρίτη χώρα, δεν είναι ούτε κοινοτικής καταγωγής ούτε βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος της Κοινότητας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να τύχουν επιστροφών κατά την εξαγωγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

26 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γερμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 7ης Ιουνίου 1995 το Finanzgericht Hamburg, αποφαίνεται:

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος

των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, έχει την έννοια ότι τα προϊόντα σφαγής βοοειδών, τα οποία, πριν από τις 3 Οκτωβρίου 1990, ημερομηνία της γερμανικής ενοποιήσεως, εξήχθησαν από την πρώην ΛΔΓ, κατόπιν της διεκπεραιώσεως στη χώρα αυτή των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής και της καταβολής των επιστροφών κατά την εξαγωγή, και εισήχθησαν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπό καθεστώς διαμετακομίσεως και τελωνειακής αποταμιεύσεως προκειμένου να επανεξαχθούν προς τρίτη χώρα, δεν είναι ούτε κοινοτικής καταγωγής ούτε βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος της Κοινότητας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να τύχουν επιστροφών κατά την εξαγωγή.

Moitinho de Almeida Sevón Gulmann

Puissochet Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαΐου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida